

YENİ TÜRK EDEBİYATI ARAŞTIRMALARI

Modern Turkish Literature Researches

Temmuz-Aralık 2016/8:16 (137-145)

BİR MİLLİ HİKÂYESİ: ŞEVKET BULUT (Vefatının 20. Yılında)

Mustafa KARABULUT*

ÖZ

Cumhuriyet dönemi Türk hikâyesinin önemli isimlerinden olan Şevket Bulut, 17.09.1996 tarihinde vefat etti. Hayatında her şeyin başının sevgi olduğunu söyleyen Bulut, bu düşüncesini bütün hikâyelerinde ortaya koyar. O, aynı zamanda Anadolu insanını yakından tanıyan, halka her zaman değer veren ve değer gören bir gönül insanıdır. Halkın düşünüş ve davranış biçimleri, acıları, yoksullukları, gelenekleri, kısaca bütün hayatları Şevket Bulut'un hikâyelerinde tarafsız bir şekilde dile getirilir. Bulut, adeta köy ve kasaba hayatını görünür kılmayı hedefler. Halkın yoksulluğunu işlerken ideolojik bir tutum sergilemez ve halkı istismar etmez.

Bulut, Güneydoğu Anadolu bölgesinin insanını yakından tanıdığı için hikâyelerinde bu yörenin insanlarını başarıyla işlemiştir. Görevi nedeniyle Maraş'ın yüzlerce köyünü tanıma imkânı bulan yazar, gördüğü ve duyduğu olayları, halkın kullandığı kelime, deyim ve atasözlerini derleyerek hikâyelerinde kullanmıştır. Köyü ve köylüyü yakından tanıma fırsatı bulduğu için köy hayatını köylünün yoksulluğunu hikâyelerinde yoğun bir şekilde yansıtır.

Yazarın hikâyelerinde geniş bir şahıs kadrosu hemen dikkati çeker. Genellikle kırsal kesimlerdeki insanların görüldüğü bu hikâyelerde insanların hayat, doğum, ölüm, zaman, ekonomik problem, inanış, psikolojik temayüller karşısındaki tutum ve davranışları irdelenmiştir. Yazar bunları belirtirken kaybolmak üzere olan gelenek ve göreneklerle zayıflayan kültürel ve manevi değerleri okuyucuya ibret verici bir tarzda yansıtmıştır.

Bu yazıda amaç, Şevket Bulut'un hikâye anlayışını ortaya koymak ve ölümünün yirminci yılında yazarı anmaktır.

Anahtar Kelimeler: Modern Türk hikâyesi, Hikâye türü, Şevket Bulut.

* Doç. Dr., Adıyaman Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü, Adıyaman, e-posta: mkarabulut@adiyaman.edu.tr

ABSTRACT

Şevket Bulut, who is one of the important names of the Turkish story of the Republican period, died on 17.09.1996. In his life, he says that everything is love, and he puts that thought in all his stories. He is also a heartfelt person who knows the people of Anatolia and appreciates and values the people all the time. People's thoughts and behaviors, pain, poverty, traditions, and all their lives are expressed in an unbiased manner in Şevket Bulut's stories. The cloud aims to make the village and town life visible. People can not exhibit an ideological attitude that does not treat poverty and does not abuse the people.

Because of the familiarity of the people of the Southeastern Anatolian region, the cloud successfully manipulated the people of this region in their stories. Having the opportunity to recognize hundreds of villages in Maraş due to his duty, the author has used the words he has seen and heard in his stories by compiling the words, idioms and proverbs used by the people. Because he finds a chance to get to know the village and the villager closely, he reflects the village life intensely in the stories of the village's poverty.

In the story of the author, a large number of people draw attention immediately. In these stories where people in rural areas are often seen, the attitudes and behaviors of people towards life, birth, death, time, economic problem, belief, psychological tendencies are examined. The writer reflected the cultural and spiritual values that are weakened by the traditions and customs that are about to disappear when they are mentioned, in an authoritative manner.

The purpose of this article is to reveal the understanding of Şevket Bulut's story and to remember the author in the twentieth year of his death.

Keywords: Modern Turkish story, Story type, Şevket Bulut.

1. Hayatı

Cumhuriyet dönemi Türk hikâyesinin 1970 sonrası yazarlarından Şevket Bulut (31.07.1936-17.09.1996), Kilis'in Musabeyli bucağına bağlı bir köyde dünyaya gelir.¹ Babasının ismi Mehmet, annesininki Meryem'dir. II. Dünya Savaşı dolayısıyla babası askere alınan Bulut, ailesiyle birlikte 1944 yılında Sapkanlı köyüne taşınır. Yazarın babası, 1944 yılında "Kefensiz Ölüler" hikâyesinde de anlatılan bazı olaylardan dolayı genç yaşta mide kanamasından ölür. Şevket Bulut 1951'de Kilis Cumhuriyet İlkokulu'nu bitirir. İlkokulu bitirince 1952'de Devlet Yatılı Sınavı'nı kazanarak Adana Yapı Enstitüsü'nde okumaya başlar. Anadolu insanını okul yıllarında tanıyan Bulut, 1957 yılında okuldan mezun olur.

1957-1959 yılları arasında Erzurum Tekniker Okulu'nda okuyarak inşaat teknikeri olur. Şevket Bulut, stajını Devlet Demir Yolları'nın Kars-Sarıkamış yöresinde inşa ettiği "Büyüktünel" inşaatında yapar. 1959'da mezun olduktan sonra Kahramanmaraş Milli Eğitim Müdürlüğü'nde inşaat teknikeri olarak çalışmaya başlar. 1970'te ise Kahramanmaraş Bayındırlık Müdürlüğü'nde görev alır. Şevket Bulut'un eşi Hatice Hanım bu hususta şöyle söyler: "Rahmetli Şevket Bey,

¹ Bu yazının hazırlanmasında Mustafa Karabulut'un *Şevket Bulut, Hayatı ve Eserleri* adlı Yüksek Lisans Tezi'nden yararlanılmıştır. Bk. Kaynakça.

Kilis'te doğmuş, öksüz ve yetim büyümüş. Yıllar önce Adana'da çok sevdiği arkadaşı Kahramanmaraşlı Remzi Duyar'la tanışmış. Erzurum'da Okulu bitirince de gelmek istediği için tayin listesinde öncelik vermiş Kahramanmaraş'a. Arkadaş sevgisi ve saygısı onu buraya yerleşmeye ikna etmiş. Remzi Duyar da bizim akrabamızdı. Dolayısıyla tanışmamız bu akrabalığa dayanıyor. Rahmetli eşimin Maraş sevdası bambaşkaydı, çok severdi burayı" (Ünsal 2007: 12-13).

Görevi nedeniyle birçok ilçe ve köyü gezip görme imkânı bulan Bulut, meşhur âşıklerle tanışır. Ayrıca Ahmet Çıtak, Abdurrahim Karakoç, Hayati Vasfi Taş yürek. Hafız Rahmi, Bahaettin Karakoç, Ali Akbaş gibi tanınmış şairlerle samimiyet kurar (Erşahin 1996). 1982-1986 yılları arasında Sivas Yapı İşleri 16. Bölge Müdürlüğü ile Sivas Bayındırlık ve İskân Müdürlüğü'nde görev yapan Bulut, 1986 yılında emekli olur (Erşahin 1996).

Şevket Bulut Kahramanmaraş'ta "Dergâh İnşaat Bürosu" adlı büroda taahhüt işleri ve teknik işler yapar. Bu dönemde yazmaya devam eden Bulut, birçok hikâye kaleme alır. Bulut bu hususta şöyle der: "Eşim Kahramanmaraşlıdır. İki kızım ve bir oğlum var. Dört torun sahibiyim... Ömrümün sonuna yaklaşmama rağmen edebî çalışmalarım da kendimi daha işin başında sayıyorum. Yazmak benim için büyük bir tutkudur. Hakk'ın rızasını, halkınım sevgisini kazanmak için yazıyorum. Benim için geride bırakacağım en büyük miras kaleminin ürünleridir." (Türk 1996).

Türk hikâyeciliğinin önemli şahsiyetlerinden biri olan Şevket Bulut, 17 Eylül 1996'da vefat eder.

2. Hikâye Anlayışı

İlk hikâyesi 1970 yılında Hareket Dergisi'nde "Odacı Mehmet Efendi" adıyla yayımlanan Şevket Bulut'un toplamda sekiz hikâye kitabı yayımlanır:

Al Karısı (1971), İstanbul: Hareket Yayınları.

Sarı Arabalar (1974), İstanbul: Hareket Yayınları.

Dilek Çınarı (1975), İstanbul: Türk Edebiyatı Vakfı Yayınları.

Kefensiz Ölüler (1984), İstanbul: Dergâh Yayınları.

Baharı Göremeyen Çocuklar. (1996), Kahramanmaraş: Dolunay Yayınları.

Sınırdaki Tarla (1996), Kahramanmaraş: Dolunay Yayınları.

Yıkık Minare (1996), Kahramanmaraş: Dolunay Yayınları.

Derin Kuyu (2007), Kahramanmaraş: Dolunay Yayınları.

Şevket Bulut, hikâyelerinde mahalli motiflere geniş ölçüde yer vererek halkın yaşayışını, geleneklerini, kısaca kültürünü ustaca yansıtır. Onun temel amacı, hikâye vasıtasıyla memleket

sorunlarını irdelemektir. Şevket Bulut'un hikâyeleri tematik yönden çeşitlilik gösterir. Bulut'un hikâyelerindeki temaları şöyle belirtebiliriz:

“Al Karısı: cahillik, evlilik, cinsellik, ihtiras, namus, inanç, örf ve adetler, kaçakçılık, sahtekârlık, Anadolu kadınının yaşantısı,

Dilek Çınarı: inanç, kutsal değerler, soyluluk, ülkenin geri kalmışlığı,

Kefensiz Ölümler: ölüm korkusu, pişmanlık, fırsatçılık, dürüstlük, rüşvet, görev bilinçsizliği,

Sınırdaki Tarla: vatan sevgisi, manevi değerler, yanlış inançlar, çalışkanlık, iyilikseverlik, haksızlık, yardım severlik ve Anadolu insanının saflığı,

Yıkık Minare'de: güneydoğu insanının gelenek görenek çizgisinde acıları, umutlarını, inanç ve davranışları,

Baharı Görmeyen Çocuklar: Maraş olayları, namus, ihmâlkarlık, güvensizlik ve komşuluk hakkı vb. anlatılır” (Karadoğulları 2015: 138-139).

Son hikâye kitabı *Derin Kuyu'* da ise köy yaşamı, evlilik, aile, yardımseverlik, inanç, yoksulluk vb. konular işlenir.

Özellikle son hikâye kitabı olan *Baharı Görmeyen Çocuklar'*daki tüm hikâyelerin temelinde “1978 Kahramanmaraş olayları” yer alır.

Şevket Bulut hikâyelerinde insanların birbirine yabancılaşması aile yapısının bozulması gibi konuları sık sık işler. O, birlik ve beraberlikten yana olup milli ve manevi değerlere sahip çıkılmasını ister. Bu hususta toplumun en küçük yapı taşı aileye büyük önem verir. “Bulut, ailedeki çözülme, namus ve ahlak kavramlarındaki çöküntüyü ders verici biçimde işler. Ailenin iç huzursuzluğuna sebep, değerlerin kaybıdır. Özellikle güneydoğu illerinde sıkça görülen kuma getirme aile düzenini bozar.” (Karabulut 2006: 356).

Şevket Bulut görevli olarak çalıştığı dönem Maraş'ın 500'den fazla köyünü tanıma imkânı bulduğundan bu yörelere ait derlemelerini ve gezdiği yerleri gördüğü olayları hikâyelerinde büyük bir ustalıkla kullanır. “Şevket Bulut, sözlü ve yazılı kültürümüzün, halkımızın hayat, gelenek, inanç vb. tarihsel, toplumsal yapımızın asıl kurucu öğelerinin daha küçük yaştan itibaren, bilinçli bir şekilde ayırımında olmasa bile tam ortasından vurup geçen bir hayat yolunda yürümüştür. Doğu, Güney ve Güneydoğu bölgelerinin insanî, kültürel ve tarihsel birikimini, bizzat yaşayan bir tanık olarak küçük yaşlardan itibaren tanıma ve bu birikimle donanma şansını yakalamıştır” (Karabulut 2002: 186).

Şevket Bulut'un “Oynaş” ile “Kuyruğu Kesilen At” (Obalar ve Atlar ismiyle) isimli iki hikâyesi kısa metrajlı drama olarak filme alınmıştır. Şevket Bulut'un en önemli ödülü Kayseri Sanatçılar Derneği tarafından, 1981 yılında, “yılın hikâyecisi” seçilmesidir.

Şevket Bulut, sanatçının halkla iç içe olmasını ister. Öz benliğinden kopmuş, toplumun yaşantısına eğilmeyen sanatçı başarılı olamaz. Buna bağlı olarak Batı'yı taklit eden yazarları yermektedir. Bir sanatçının kalıcı eser verebilmesi için sağlam bir dünya görüşünün olması gerekmektedir. Bu ise “millî benliğe dönüşle” gerçekleşebilir (Karabulut 2016: 81). “Ben mahallilikten milliliğe, millilikten ise evrenselliğe gidileceği görüşündeyim... Hikâyelerimde Maraş, Gaziantep, Adana, Hatay, Malatya gibi geniş bir bölgeyi işlemeye çalışıyorum. Bilmediğim, görmediğim bir çevreyi ve insanların nasıl anlatırım? İnsan her yerde insandır... Önemli olan bir bölgeyi odak alarak onun kımıl kımıl yaşantısını verebilmek, dramını yakalayabilmektir” (Sorgunlu 1980).

Şevket Bulut'un hikâyeleri 1970-1996 yıllarındaki Kahramanmaraş ve çevresinin adeta bir fotoğrafıdır. “O tıpkı halk hikâyecileri gibi Kahramanmaraş'ın hikâyesini anlatmıştır. Yaşadığı ilin coğrafyasını adım adım gezmiş ve bu coğrafyayı bir gergef gibi ilmik ilmik işleyerek hikâyelerine mekân eylemiştir. Kavşut Köyü, Döngöle, Kılavuzlu, Kürtül... köyleri; Süleymanlı bucağı, Ekinözü, Elbistan, Andırın, Afşin, Pazarlık, Göksun... ilçeleri; caddesi, okulu, askerlik şubesi, camisi, Yörükselim, Mağaralı, Pınarbaşı mahalleleriyle, 12 Şubat Bayramı'yla hikâyelerinde Kahramanmaraş tabloladır” (Avcı 2007: 10).

Şevket Bulut'un doğup büyüdüğü Kilis ve çevresinin insanıyla uzun süre yaşadığı ve görev yaptığı Kahramanmaraş ve havalisi insanının çilesini, acısını ve yoksunluklar içerisinde yaşadığı hayatı her türlü politik düşünceden uzak sade bir milliyetçilik, gerçekçilik ve ruhçuluk anlayışıyla dile getirdiği görülür. O iyi bir folklorcu gibi güneydoğu insanının değerler dünyasına ışık tutmuştur. Hikâyelerinde atasözü, deyim, halk söyleyişi, halk hikâyeleri, halk inanışları geniş bir yer tutar... Şevket Bulut yaşadığı yörelerin kültür kaynaklarından beslenmiş, halk kültürünü sanatçı kişiliğinin potasında eriterek bir senteze ulaşmış ve bunları yeniden halkıyla paylaşmıştır (Karadişoğulları 2007: 139).

Kendisini “ruhçu ve milliyetçi bir yazar” olarak tanıtan Bulut: “Dünya görüşüm, sanat anlayışımla solcu yazarlara benzediğimi sanmıyorum. Bekir Yıldız da kaçakçılık sorunlarına eğiliyor. “Kaçakçı Şahan”la “Oynaş” arasında mesaj ve yorum açısından hiçbir benzerlik bulamazsınız. Önemli olan yorum ve yazarın olaya bakış tarzıdır. Yıldız bir Marksist ben ise ruhçu ve milliyetçi bir yazarım. Milletimin ruh yapısını, eğilim ve arzularını daha iyi biliyorum. Gerçekçilik solcuların inhisarında değildir. Gerçekçilik bir akımdır. Onu herkes kullanabilir. Ruhçu ve milliyetçi bir anlayışla da gerçekçilik hikâyelerimde uyguladığım işte budur” (Karademir 1977) diyerek sanat anlayışı hakkında önemli bilgiler verir.

Yazar, hikâyelerinde tarafsız bir bakış açısına sahiptir. Aleviler veya Alevilik üzerine kaleme aldığı “Kuyruğu Kesilen At” adlı hikâyesinde milletimizi Alevi, Sünni diye ayırmanın yanlışlığı dile getirilir. “Hikâye, hemen hemen Şevket Bulut'un diğer eserleriyle de aynı özellikleri taşımasına rağmen zaman zaman onlardan farklılıklar gösteren, Bulut'un değişik teknikler

uygulamaya çalıştığı ve yer yer kendi metodunun dışına çıktığı; gerek konusu ve kurgusu, gerekse üslûbu ve tahkiyesi bakımından önemli ve başarılı olduğu hikâyelerinden birisidir” (Safi 2008: 122).

Bulut, *Baharı Göremeyen Çocuklar* adlı hikâye kitabında birlik ve beraberlik mesajları verir. “Şevket Bulut’un hikâyelerinde Alevi olan ile olmayan arasındaki birlikteliği gösterme, inşa etme çabasını sezdirenen bahislerle gündeme gelen Aleviler ve Alevilik algısı, yazarın Aralık 1978 Maraş Olayları’nı konu alan hikâyelerinde daha geniş olarak tartışılır. Şevket Bulut’un hikâyelerinde gündeme getirilen Alevilik konusu, Maraş Olayları öncesini anlatan hikâyeler ve Maraş Olayları’nı konu edinen hikâyeler etrafında değerlendirilebilir” (Yıldız 2011: 342-343).

Şevket Bulut, sanatçının eser verirken politikanın içine girmemesi gerektiğini belirtir. İdeolojisi görülebilen eser ucuz sanat eseridir. Kendisini politikanın içine kaptıran kimse sanatçılığından çok şey kaybeder. Bulut’a göre yazar ülkenin sorunlarını eserlerine alarak bu meselelerin çözülmesine ön ayak olmalıdır. Bu bağlamda yazar politikacıya yön vermelidir. Sanat toplumun çıkarlarına hizmet etmelidir. Toplumun problemlerini çözmek sanatçının vazifesidir.

Şevket Bulut toplumcu hikâyelerinde Marksist edebiyatta olduğu gibi ağa ile çiftçi arasında bir çatışmayı yeğlemez. İnsan hürriyeti ve mülkiyet hakkını savunur. Böylece çalışmayı, alın terini ve helal kazancı insan varlığı için bir görev sayar. “Sınırdaki Tarla” isimli hikâyesinde Türk köylüsünün en zor şartlar altında olsa bile vatan düşmanlarına yardım etmeyeceğini belirtmiştir.

Şevket Bulut’a göre sanatçı, milletinin değerlerine bağlı kaldıkça başarılı olabilir. Yazarın dünya görüşünün eserlerine de yansıdığını belirten Bulut: “Sanatın da kendine özgü kuralları vardır... İdeoloji için sanat feda edilemez...” (Sorgunlu 1980). der.

Yazarın hikâye anlayışını şu başlıklar altında toplayabiliriz:

Hikâye, romana geçiş için bir basamak değildir: Yazar, hikâyeyi romana geçişte bir basamak olarak görmez. Bu yönüyle hikâyeyi belli başlı bir tür olarak ele alan Ömer Seyfettin’e benzer. “Bence, hikâye başlı başına bir türdür... Romanda başarılı olan, bir yazar bir hikâye denediği zaman acemilikleri ortaya çıkar. Hikâye her şeyden önce yoğunluk, ustalık ve incelik ister... Üç-beş sayfa içinde, okuyucunun önüne koca bir dünya sermek kolay değildir...” (Sorgunlu 1980).

Hikâyeler ideoloji için yazılmamalıdır: Şevket Bulut, hikâyelerini bir ideolojiyi anlatmak için kaleme almaz. O, Anadolu insanına ruhçu bir açıdan bakarak manevi değerlere ağırlık verir. “Sosyal, gerçekçi ve güdümlü hikâyecilerin ideolojik hikâyeleri, kuru sefalet tabloları, küfür dolu pasajları bizim Anadolu insanımızı veremez. Kahramanlar, köy filmlerindeki mini etekli kızlara, foter şapkalı, kravatlı koy delikanlılarına benzerler. Yapmacık bizden çok uzaktır (Bulut 1970).

Hikâyede mahallilikten milliliğe, millilikten evrenselliğe gidilir: Şevket Bulut hikâyelerinde mahalli unsurları çokça işlemesine rağmen mahallilikte kalmayıp milliliğe, hatta evrenselliğe

gider. O yaşadığı toplumun değer yargılarını, Güneydoğu'nun birçok ilinin insanlarının yaşamını işler. Yazar, ancak milli benliğe sahip çıkılarak, dünya çapında başarılı ve kalıcı eserler verilebileceğini belirtir. "Bu bağlamda Şevket Bulut; Dede Korkut Hikâyeleri, Mesnevi, Kelile ve Dinme, Gülistan" ve Bostan'ın birer temel eser niteliğinde olduğunu; modern, hikâyeye geçmeden önce bu eserleri iyice okuyup hazmetmek gerektiğine inanır." (Topalbekiroğlu 1999).

Hikâyeleri genellikle gerçekçi-gözlemci tarzda yazılmıştır: Bulut, hem bölge insanı olması bakımından hem de görevi gereği Adana, Erzurum, Ordu, Kahramanmaraş, Sivas gibi çeşitli bölgelerde bulunmuş olmasından dolayı Anadolu insanını yakından tanır. Bu bakımdan onun hikâyeleri güçlü gözlemlerin ürünüdür.

Hikâyelerde yaşanmış ve yaşanması muhtemel olaylar vardır: Bulut'un hikâye anlayışında şöyle bir tarz göze çarpar:

- a) Konu gerçek, kişiler hayali,
- b) Kişiler gerçek, konu hayali,
- c) Hem konu, hem kişiler hayali,
- d) Hem konu, hem kişiler gerçek.

Hikâye yazmak için birikim olmalıdır: Şevket Bulut'a göre hikâye yazmak için yazarın belli bir birikim olmadan, günlük olaylardan hikâye çıkarması zordur. "Benim için bazan bir davranış bir tek cümle bile sonradan hikâye konusu olabilir... Bir çocuğun ağlamasından, bir kuşun ötüşünden bile hikâyelerime bazı motifler katarım.. Demek istediğim, günlük olaylar beni çok değişik şekillerde etkiliyor..." (Sorgunlu 1980).

Mekân seçimi önemlidir: Bulut, hikâyelerini yazarken gözleme, kişi ve mekân seçimine çok önem verir. Bir hikâye için 3000 metre yüksekliğindeki Nurhak dağına çıkabilecek kadar titizdir.

Şevket Bulut, Ömer Seyfettin hikâyesinin bir devamı olarak millî ve gerçekçi hikâye tarzını devam ettirir: Ömer Seyfettin'den sonra birçok hikâyeci değişik bir çizgi takip eder. Dil, üslup ve ideoloji bakımından da halkla bütünleşemeyen bu yazarlar halktan kopuk olarak görülürler. Şevket Bulut ise halkın inançlarına, gelenek ve göreneklerine, düşüncelerine vb. bağlı kalarak Anadolu'nun gerçeklerini anlatır.

Şevket Bulut'un amacı memleket sorunlarını irdelemektir: Bütün hikâyelerinde bu tem'i vurgulayan yazar, bir nevi Ömer Seyfettin ve Refik Halit Karay'ın öncülüğünü yaptığı "millî hikâyecilik" anlayışı yolunda eserler verir.

Şevket Bulut'un hikâyelerinde çok zengin bir şahıs kadrosu görülür: Onun hikâyelerinde günlük hayatta karşılaşılabileceğimiz şahıslardan başka, Anadolu'da geçmişte yaşamış olan insan

tiplerini de görmekteyiz. “Köylü-aydın, zengin-fakir, ağa, şeyh, dilenci, çoban, çiftçi, âlim, arif vb. birçok tiple karşılaşırız.

Yazar, hikâyelerini sade bir dille yazmıştır: Birçok hikâyesinde şive taklitlerini başarıyla yapan Bulut, kahramanlarını yeri geldiğinde yöresel ağızlarıyla konuşturur. Üslûbunun da akıcı olmasıyla hikâyeleri daha da çekici olur. “Bulut’un üslûbu yalın, kelime hazinesi zengindi. Mahalli kelimelerden, deyimlerden, atasözlerinden, menkıbelerden ve masallardan faydalanarak kendine özgü bir Türkçeyle Anadolu hikâyeleri yazdı” (Eren 2007: 3)

Maupassant tarzı hikâye anlayışına yakındır: Bulut’un özellikle Maupassant’dan etkilendiği görülür. Yazar, “olay hikâyesi” tarzında yazdığı hikâyeler bakımından Ömer Seyfettin mektebinde yer alır. Bazı hikâyelerinde ise Çehov’un da etkisi görülür.

Sonuç

Türk edebiyatının Anadolu’yu ve Anadolu insanını gerçekçi bir anlayışla nakleden yazarlarımızdan biri olan Şevket Bulut bir “Anadolu hikâyecisi”dir. O, Anadolu’nun zengin kültürünü eserlerinde sade bir dille ve akıcı bir üslûpla anlatır. Eserlerinde; gelenek-görenekler, menkıbe, efsane, keramet, zenginlik, fakirlik, sevinç, hüzn, kadere razı olma, menfaatler, bilgelik vb. konuları işleyen yazar, Türk hikâyeciliği içerisinde Ömer Seyfettin, Refik Halit Karay ve Reşat Nuri Güntekin hikâyesinin bir temsilcisidir. Bulut mahallilikten hareket etmesine rağmen mahallilikte kalmayıp milli bir çizgiye ulaşır. Ele aldığı konular belirli bir yöreden çıkmış olmasına rağmen bütün Anadolu halkının gözü kulağı olur. Şevket Bulut, bütün bu özellikleriyle dönemi içerisinde önemli bir yere sahiptir. Hikâyelerinde Bulut; milli milliyetçi ve İslamcı bir çizgi takip eder.

KAYNAKÇA

Avcı, Ramazan (2007). “Şevket Bulut ve Kahramanmaraş”. *Alkış, 2 Aylık Kültür Sanat Dergisi*. Yıl: 7. Sayı: 33. Mayıs-Haziran.

Bulut, Şevket (tarihsiz). “Abbas Sayar’ın “Yılkı Atı” Romanının İncelenmesi”. *Hareket dergisi*. S. 63.

Bulut, Şevket (1970). “Mustafa Kutlu’nun ‘Ortadaki Adam’ İsimli Hikâye Kitabının Tahlili”. *Hareket dergisi*. S. 59. Kasım 1970.

Eren, Arif (2007). “Bir Anadolu Hikâyecisi Şevket Bulut”. *Alkış, 2 Aylık Kültür Sanat Dergisi*. Yıl: 7. Sayı: 33. Mayıs-Haziran.

Karabulut, Mustafa (1997). *Şevket Bulut Hayatı ve Eserleri*. Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü. Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü. Yüksek Lisans Tezi. Elazığ.

- Karabulut, Mustafa (2002). "Şevket Bulut'un Hayatı ve Hikâye Anlayışı". *Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*. Cilt: 12. Sayı: 2. Sayfa: 183-190. Elazığ.
- Karabulut, Mustafa (2006). "Şevket Bulut'un Hikâyelerinde Toplumsal Değişim". *Türk Dili*. Sayı: 658. Ekim 2006. s.356.
- Karabulut, Mustafa (2016). "Türk Edebiyatında Bir Anadolu Hikâyecisi: Şevket Bulut". *Bizim Külliye, Üç Aylık Kültür ve Sanat Dergisi*. Yıl: 18. Sayı: 69.
- Karademir, Eshabil (1977). "Oynaş Yazarı Şevket Bulut'la bir Konuşma". *Hisar Dergisi*. Temmuz.
- Karadişoğulları, Ekrem (2007). "Şevket Bulut ve Hikâyeciliği". *A. Ü. Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü Dergisi*. Sayı: 33. Erzurum.
- Safi, İhsan (2008). "Şevket Bulut'un 'Kuyruğu Kesilen At' Hikâyesi". *İlmi Araştırmalar*. Sayı: 25.
- Sorgunlu, Ümit Fehmi (1980). "Hikâyeci Şevket Bulut ile Bir Konuşma". Kayseri. *Küçük Dergi* Sayı: 12. Mayıs.
- Şahmaranoğlu, Hasan. "Şevket Bulut'un Son Hikâye Kitabı: Yıkık Minare". *Gündüz gazetesi* (tarihsiz).
- Topalbekiroğlu, Abdurrahman (1999). "Şevket Bulut'un Hikâyeciliği ve Hikâyelerindeki Temalar". Atatürk Üniversitesi Kazım Karabekir Eğitim Fakültesi Yayınlanmamış Bitirme Tezi. Erzurum.
- Türk, Ahmet (1996). "Şevket Bulut ile Yapılan Son Konuşma". *Dergâh, Edebiyat Sanat Kültür Dergisi*. C. VII. Sayı: 82. Aralık.
- Ünsal, Yasemin (2007). "Eşi Hatice Bulut'la Bir Söyleşi ve Şevket Bulut'a Dair". *Alkış, 2 Aylık Kültür Sanat Dergisi*. Yıl: 7. Sayı: 33. Mayıs-Haziran.
- Yıldız, Alpay Doğan (2011). "Şevket Bulut'un Hikâyelerinde Aleviler ve Alevilik Algısı". *Türk Kültürü ve Hacı Bektaş Veli Araştırma Dergisi*. 59.